

z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa narok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 47.

Poniedziałek 28. Lutego 1870.

Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego e. i k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 2. b. m. najmiłościwiej raczył zatwierdzić wybór pana Leonarda Serafińskiego, c. k. notaryusza i dotychczasowego zastępcy prezesa na prezesa, a pana Faustyna Żuk-Skarzewskiego c. k. notaryusza i członka wydziału powiatowego, zastępcą prezesa rady powiatowej Bocheńskiej.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 26. lutego 1870.

J. E. minister spraw wewnętrznych mianował Karola Baudisch, nadinżyniera w Czerniowcach radcą budownictwa dla Galicji.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dnia 24. b. m. odbyło się dwudzieste szóste posiedzenie izby deputowanych Rady państwa.

Na ławie ministrów zasiadli: Dr. Brestel, dr. Stremayr, dr. Hasner, dr. Giskra, dr. Herbst i dr. Bahans.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia przystąpiono do dyskusji nad §. 19. ustawy o podatku zarobkowym.

Mniejszość komisji wystąpiła przy dyskusji z wnioskiem zmieniającym w kilku miejscach ten paragraf. Za wnioskiem tym mniejszości przemawiali dr. Klier i dep. Wolfrum. Obaj mowcy najwięcej uderzali na pomieniony paragraf dla tego, iż ozna-

czenie kapitału zakładowego uważanem jest tam za środek pomocniczy do obliczenia podatku. Jak można uważać za środek taki — rzekł ostatni mowca — cyfry, o których nieprawdziwości można być już z góry przekonanym. Cyfry, które już napiętnowane są niejako nieprawdziwością, nie mogą służyć za podstawę przy wymiarze podatków. Tylko rozmiar przedsiębiorstwa może tu być wskazówką rozstrzygającą.

Dep. Mertlitsch przemawiając w obronie projektu większości podniósł ten fakt, iż zysk składa się z dwóch czynników, zysku kapitału i zysku przedsiębiorstwa. Nieuwzględnienie kapitału zakładowego mogłoby stać się powodem nadto wysokiego oznaczenia podatku.

Za wnioskiem mniejszości przemawiali jeszcze potem dep. Wickhoff, Skene, Gschnitzer, Tinti i Lippmann, za wnioskiem większości zaś br. Kotz, dr. Kaiser, sprawozdawca dr. Ryger a w końcu minister finansów dr. Brestel.

Idzie tu nie o wprowadzenie nowego podatku — rzekł minister finansów — lecz o reformę istniejącej ustawy podatkowej. Przy jej ocenieniu należy przedewszystkiem zwrócić uwagę na obecny stan rzeczy, a wtedy pokaże się, że opodatkowanych nie narażą te nowe ustawy na większe uciążliwości. Z wyliczonych w §. 19. punktów żaden sam odrębnie nie wywiera wpływu na obliczenie podatku. Tylko wszystkie te punkta razem tworzą pewien punkt oparcia w tej sprawie. §. 19. nie zmierza do podwyższenia podatku, może on być tożsamo-

i powodem zmniejszenia. Przyjęcie wniosku większości nie naruszy prywatnych interesów i nie sprawi uciążliwości opodatkowanym.

Przy głosowaniu przyjęto wniosek mniejszości. Na tem skończyło się posiedzenie. Następne posiedzenie odbędzie się w czwartek d. 3. marca.

Londyn. Preliminarz rządu angielskiego na wojско i flotę wykazuje znaczne umniejszenie wydatków w roku bieżącym. Wydatki na armię są o 1,136.908 funtów szterlingów mniejsze, niż w roku ubiegłym. W r. 1869 wydano bowiem 14,111.900 funt. szterl., w r. 1870 prelininowano zaś tylko 12,975.000 funt. Oszczędzono mianowicie w gaży generalnego sztabu i korpusu officer-kiego 461.200 funtów szterlingów, w gaży lekarzy 10.500 f. szt., w kosztach inspekyi 50.200 f. szt. w kosztach zaopatrzeń, opału i transportów 260.400 f. szt., w kosztach umundurowania 93.600 f. szt., w wydatkach na materiały wojenne 130.600 f. szt., w kosztach na zakłady i zabudowania 179.800 f. szt., w wydatkach na szkoły wojskowe 18.900 f. szt., w innych wydatkach 13.200 f. szt. Armia w roku bieżącym liczy 115 037 żołnierzy, podczas gdy w r. 1869 liczyła 127.366 żołnierzy. Zmniejszono zatem armię o 12.306 żołnierzy a mianowicie: konnicę o 231, artylerję o 307, piechotę o 5711, zachodnio-indyjskie pułki o 987, korpus kolonialny o 1572 żołnierzy. Przez reformę w różnych gałęziach admiaistracyi ubyło 3805 żołnierzy.

W preliminarzu na flotę oszczędzono 746.111 funt. szt. W r. 1869 wynosiły bowiem wydatki 9,996.641 f. szt., a w r. 1870 tylko 9,250,530 f. szt.

Część historyczno - statystyczna.

Do statystyki zakładów karnych w Galicji.

III. Zakład karny dla kobiet u św. Magdaleny we Lwowie.

Zakład karny dla kobiet u św. Maryi Magdaleny przeznaczony jest dla całej Galicji i Bukowiny i zostaje pod zarządem sióstr zakonu św. Wincentego de Paula.

W r. 1868 było w zakładzie 55 sypialni mających powierzchnię 297 sążni kwadr. i 4 sale robocze mające 125 sążni kwadr. powierzchni, tudzież 3 ciemnice i 2 dziedzińce, po których jednocześnie mogło się przechadzać 460 kobiet, dalej ogród rozległości 1061 sążni kwadr. Nadzór nad zakładem ma jeden wyższy urzędnik nadprokuratoryi. Zakładem zarządza 16 zakonnic. Straż zewnętrzna składa się z 8 strażników.

Dnia 1. stycznia 1868 było w zakładzie 294 kobiet uwięzionych. W przeciągu roku przybyło 185 nowo zasądzonych, 1 z innego zakładu, 1 uciekła lecz została schwytaną. Wypuszczono po odbyciu kary 81, za ulaskawieniem 30, umarło 19, do innych zakładów oddano 5. Dni żywienia było w 1868 r. 111.061. Dnia 31. grudnia 1868 było w zakładzie 346 kobiet. Miejsca jest na 386 kobiet.

Pomiędzy oddanemi do zakładu w r. 1868 było 42 z miast, 142 ze wsi. 5 liczyło lat 14 do 16, 37 od 16 do 20, 87 od 20 do 30, 35 od 30 do 40, 17 od 40 do 50, 2 od 50 do 60, 2 od 60 do 70. Niemek było 4, Polek i Rusinek 163, Żydówek 9, Rumunek 9.

Religii rz. kat. było 97, gr. kat. 60, gr. orient. 18, luterskiej 1, żydowskiej 9.

Pochodzących z prawego łoża było 173, z nieprawego 12, stanu wolnego było 131, zamężnych 44 (z tych 4 bezdzietnych). Bez żadnego wykształcenia było 172, pisać i czytać umiejących 12, wykształconą była tylko 1. Aż do 14. roku życia na łonie rodziny wychowanych było 112, po za domem 73. Nie mających żadnych wiadomości z religii było 57, mało oświeconych w religii 80, dobrze obeznanych z prawdami wiary 47. Aż do zasądzenia nieposzlakowanych było 98, rozpustnych 34, pijaczek nałogowych 10, leniwych 39, skłonnych do bijatyki 4. Pierwszy raz karanych

było 116, tylko za przestępstwa karanych 13, za zbrodnie 56.

Właścicielką wielkiej realności była jedna, właścicielką małych realności 29, dziewczek wiejskich 56, kupcowa 1, służących 23, wyrobnie 55, nie mających stałego zatrudnienia 20. Zamożnych było 35, całkiem bez majątku 150.

Skazanych za morderstwo było 7, za dzieciobójstwo 45, za zabójstwo 3, za podpalenie 20, za kradzież 130, za sprzeniewierzenie 1, za oszustwo 1, za rabunek 1.

Skazanych na 1/2 roku do 2 l. było 96, na 2 do 4 l. 29, na 4 do 6 l. 52, na 6 do 8 l. 5, na 8 do 10 l. 2, na 16 l. 1. Zdrowych przyszło do zakładu 161, niezupełnie zdrowych 19, chorych 5.

Matkami dzieci nieślubnych było 9.

W szkole uczyło 2 księży i 2 zakonnice. Do szkoły chodziło 12 kobiet w wieku od 15 do 20 l. i 38 w wieku od 20 do 40 l. Religii dobrze się wyuczyły 2, miernie 29, źle 19; w przedmiotach elementarnych celowało 16, dobrze się uczyło 31, źle 3. Księgozbiór składał się z 264 dzieł.

Ogółem znajdowało się w zakładzie w 1868 r., 481 kobiet przez 110.926 dni. Dni roboczych było 65.944. Z powodu chorób nie pracowano 7264 dni, z powodu kar domowych 25, z powodu niedziel i uroczystości 18.502 dni. Dla potrzeb zakładu użyto 47.850 dni, czyli co dzień 167, i to do robót prostych 61, do ogrodnictwa 5, do robót technicznych itd. 101. Do robót dla handlu i przemysłu użyto 18.094 dni. Kobiety zarobiły przy robotach domowych 1102 złr., przy innych 450 złr. Z tych użyto 53 złr. na polepszenie wiktury, resztę zaś odbiorą właścicielki przy wyjściu z więzienia.

W zakładzie jest fabryka rękawiczek, w której użyto 3115 dni roboczych, i fabryka pudełek na zapałki, w której pracowano 3257 dni.

W roku 1868 chorowało w zakładzie na choroby mózgu 4 kobiety, na choroby nerwowe 7, na oczy 22, na uszy 2, na choroby narzędzi oddechania 82, na choroby serca 11, na choroby narzędzi trawienia 53, na choroby narzędzi moczenia 6, narzędzi płciowych 6, na choroby kości 22, skóry 37, na choroby stawów 4, na zranienie 2.

Wyleczonych zostało całkiem 235, o ile było mo-

żna 20, niewyleczonych 16, zmarło 19. Chore zostały w infirmarii 7264 dni.

Przyczyną śmierci była u 15 choroba piersi, u 2 choroba narzędzi oddechania, u 1 choroba narzędzi moczenia, u 1 choroba kości.

Ukarano w zakładzie 3 kobiety za obrazę urzędników, 2 za obrazę innych kobiet, 2 za przekroczenie przepisów domowych.

Na zakład płacił rząd 42.223 złr., mianowicie: płace urzędników, nauczycieli i lekarzy wynosiły 798 złr., nagrody i zapomogi 575 złr., czynsz 5122 złr., utrzymanie domu 800 złr., sprzęty domowe 260 złr., pauszale zakonu św. Wincentego de Paula 34.668 złr.

Towarzystwo św. Józefa z Arymatei.

Towarzystwo św. Józefa z Arymatei, którego miłosierdnem zadaniem jest grzebanie ciał zmarłych ubogich katolików, pozbawionych rodziny i przytulku, rozpoczęła dnia 24. maja b. r. jedenasty rok istnienia swego. Od czasu istnienia swego, to jest od 24. maja 1859 po koniec grudnia 1869 r. pogrzebało towarzystwo 1557 mężczyznu i 1481 kobiet, razem 3038, najwięcej w r. 1865 (398). Dochody towarzystwa wynosiły od 24. maja 1859 r. po koniec grudnia 1869 r. 8605 złr. gotówką i 540 złr. w obligacjach. W katedrze łacińskiej d. 1go każdego miesiąca odprawia się msza św. cicha za dusze zmarłych ubogich, a raz do roku msza śpiewana za dobrodziejów. Protektorem towarzystwa jest J. Ex. JM. książdz Franc. Xaw. Wierzchlejski, arcybiskup lwowski ob. łac., prefektem książdz Zygmunt Odelgiewicz, jego zastępcą ks. Stanisław Puszet; zarząd składa się nadto z kasyera i 13 konsulentów. Członków było 1869 r. 278. W 1869 r. wynosiły przychody 732 złr. (pomiędzy temi 509 złr. datki członków i 69 złr. ze sprzedaży rzeczy pozostałych po zmarłych). Wydano zaś na trumny, ubranie dla umarłych i na pogrzeby 618 złr., różne inne wydatki 152 złr. Pochowano w 1869 r. 162 mężczyznu, 121 kobiet, razem 283 (najwięcej w maju, najmniej w sierpniu), mianowicie ze Lwowa 100 osób, z Galicji 169, z Polski 1, ze Szląska 2, z Czech i z Morawii 6, z Węgier 1, z Rosyi 1, niewiadomego pochodzenia 3. Ze szpitalu głównego 165 osób, ze szpitalu sióstr miłosierdzia 68, z domu ubogich 33, z parafii lwowskich 17. Towarzystwo posiada swój karawan i przybory konduktowe.

— W hrabstwie Cork miano już odkryć autora tytu listów z pogrózkami, pisanych do obywateli. Listy te miał pisać nauczyciel Millery. Śledztwo w tej sprawie już ukończono.

— „Cork Constitution“ donosi, że w tamtejszej zatoce skonfiskowano skrzynię z 8 karabinami i 1000 naboju. Zaraz potem udała się policja do szynku który jest miejscem schadzki Fenian. Nie tam jednakże nie znaleziono.

— Z Irlandyi donoszą znowu o zajściach agraryjnych i feniańskich. Mianowicie w Drimlough strzelano do pomieszkań trzech pasterzy zostających w służbie u kapitana Houston Anglika posiadającego tam dobra, a na drzwiach przyklepiono plakaty grożące śmiercią tym pasterzom jeżeli do 1. marca nie opuszczą służby. Drugi wypadek był następujący: Pewnego dnia koło godziny 10. wieczorem jakiś człowiek stojący przed drzwiami gospody na Ushers Anay w Dublinie, ujrzał na drodze wiodącej po nad rzeką dwukrotne błysnięcie i postrzegł, że ktoś biegnie ku niemu, lecz nagle upadł na ziemię. Podniesiono go ale umarł w drodze do szpitalu. Był to robotnik z odlewni ołowiu nazwiskiem Multan. Otrzymał postrzał w serce i brzuch. Cztery osoby o ten czyn podejrzane, aresztowano, między nimi trzech braci Salmonów.

Paryż. Oświadczenie, które hr. Daru odczytał na posiedzeniu ciała prawodawczego w dn. 22. b. m. opiewało następnie: Gdy pan Juliusz Favre zarzucał nam wczoraj wywołanie rozruchów, nie mogłem wstrzymać się od przerwania mu. Słyszałem już często takie zarzuty, czynione rządowi. Jest to oskarżenie niegodne talentu mowcy. Prawdą jest, że rząd uprzedzając zajścia stłumił je w sposób zgodny z ludzkością. Wiele mię to kosztowało, aby ufać zdumieniu, gdy nas oskarżono, że jesteśmy narzędnymi rządu osobistego. Ale Francya nie jest dyktaturą, jest krajem wolnym. Powiedziano nawet, że już sprzeniewierzyliśmy się naszym zasadom. Co do mnie należę do małej liczby tych, którzy w r. 1851 nie pochwalali odebranych krajowi swobód. Przeżyłem dwadzieścia lat na uboczu i nie wahałem się, gdy przyszło do wyboru między monarchą, którego szanuję a wolnością. Porzuciłem zawód publiczny, ponieważ nie było wolności. Pytacie opinii publicznej: Chce ona reform, ale nie rewolucyi; takie jest zdanie Francyi, powinniśmy być posłusznymi. P. Juliusz Favre dotknął i innych kwestyi, mówił o pochodzeniu gabinetu i izby. Mamy monarchę, który gotów jest zaprowadzić rząd stały w kraju posiadającym wszystkiego podostatkiem oprócz wolności. To jest także dążnością gabinetu. Pomiedzy ministrami nie zachodzi żadna różnica w zdaniach, a jednocy ich wspólny obowiązek. — Dalej wyjaśniał

hr. Daru, że rząd pragnie pokoju i że postanowił bronić go tak w kraju jak zagranicą. Nie można tu, dodał, wyjąć żadnego kamienia z gmachu z dn. 2. stycznia, bo cały gmach runie. Następnie przeszedł do kwestyi rozwiązania izby. Jeżeliby izba i ministerstwo nie mogły się porozumieć, cóż wtedy uczynimy? Łatwo zgadnąć. Będziemy prosić cesarza, aby rozstrzygnął pomiędzy izbą a gabinetem. Nie wiemy co uczynić, ale jesteśmy pewni, że będzie się kierował interesem kraju. Ukorzymy się przed jego wolą, a czyniąc to, zostaniemy wierni naszym stanowiskom i naszym obowiązkom.

Mowę p. Daru przyjęto oklaskami. Thiers pierwszy pospieszył ze złożeniem mu gratulacyi. Bądź co bądź zwycięstwo ministerstwa można nazwać świetnem.

— D. 21. b. m. ukończono w Paryżu śledztwo przygotowawcze przeciwko osobom aresztowanym z powodu ostatnich rozruchów ulicznych. Z 444 osób umieszczonych w więzieniu Santé, wypuszczono 108, a 125 stanę wkrótce przed sądem policyi poprawczej, który o nich zawyrokuje. Inni obwinieni o zamach przeciwko bezpieczeństwu państwa będą zatrzymani w więzieniu.

— „Monitor“ zawiera obszerniejszy artykuł pod napisem „La France et l'Allemagne“, w którym wyjaśnione są stosunki niemieckie i stanowisko Niemiec do Francyi. Ponieważ artykuł ten miał być inspirowanym przez ministerstwo spraw zewnętrznych, zasługuje na powtórzenie przynajmniej w streszczeniu. Artykuł wspomina o zamieszkach w Bawaryi, o mowie tronowej króla pruskiego przy otwarciu parlamentu północno-niemieckiego i daje następne wyjaśnienia co do polityki, jaką Francya względem Niemiec zachowywać powinna: „Rząd francuski przyznaje Niemcom prawo ukonstytuowania się podług upodobania, ale właśnie dla tego musi obstawać przy wykonaniu traktatu pragskiego. Szanując traktat ten, który południowym Niemcom zapewnia narodową niezawisłość Francya zachowuje się neutralnie, a zarazem pragnie, aby wszystkie inne wielkie mocarstwa podobnie się zachowywały, skoro więc Bawarczycy nie chcą poddać się zwierzchnictwu pruskiemu, Francya nie może przyznać Prusom prawa uczynienia tego przemocą. Tożsamo dotyczy Szleswiku, gdzie ludność nieliczna ale dzielna pragnie, aby stypulacye traktatu pragskiego zostały spełnione. Prusy, których monarcha przywiązuje tak wielką wagę do słowa monarszego, przyczynią się wielce do utrzymania pokoju, jeżeli nie zechcą odwlekać w nieskończoność załatwienia tych kwestyi. Wówczas Francya pierwsza życzyć im będzie szczęścia w tem usiłowaniu. Taką jest nasza względem Niemiec polityka, oparta na traktatach i nie wzniesająca obawy, aby pomiędzy

Francją a Niemcami miało przyść do nieporozumienia. Sądzimy nawet, że jest możność ustalenia na zawsze stosunków między obu temi mocarstwami, a to w następujący sposób: Wiadomo powszechnie, że rząd cesarski ma zamiar zmniejszyć ciężary wojskowe we Francyi. Redukcya kontyngensu jako też inne środki są dowodem, że rząd francuski szczerze pragnie pokoju, a gwarancją tego jest obecnie odpowiedzialne ministerstwo. Dla czegożby i Prusy nie mogły dać podobnych gwarancyi utrzymania pokoju? Za 18 miesięcy kończą się ugody wojskowe, które w Niemczech północnych ustanowiły kontyngens w sile 1 prc. ludności. Dla czegożby i Prusy nie mogły przystać na zmniejszenie kontyngensu? Sprzymierzeńcy Prus chętnie na to przystaną. A zważmy tylko, jak dalece środek ten przyczyniłby się do utrwalenia zaufania do wzmocnienia stosunków między Francją a Niemcami!

Rzym. Sobór odbył dn. 18. lutego dwudziestą siódmą kongregacyę jenerałą. Arcybiskup z Monachium Scherr celebrował mszę św. Nim się rozpoczęła obrada dotycząca małego katechizmu oznajmiono, że judices excusationum odczytali usprawiedliwienia 11 biskupów, którzy nie mogli przybyć do Rzymu i uznali je dostatecznymi, na co się i całe zgromadzenie zgodziło. Następnie przemawiali Canossa biskup weroneński, Elloy biskup z Tipary i p. Pettinari biskup z Nocery, Faict biskup z Brigge, Senti biskup z Nepi i Sectri, Jans biskup z Aosty i Gastoldi biskup z Saluzzo.

Kronika.

— Do rady powiatowej lisieckiej wybrany został dn. 22. b. m. Jan Zaręba zwany także Przymiotnikiem, wójt z Mchawy, na członka z grupy gmin wiejskich.

(Śmierć przez zmarznięcie.) Na łące pomiędzy Smolnikiem a Dwerniczkiem w pow. lisieckim znaleziono zwłoki Jana Draba z Chmiela, który wracając dn. 28. z. m. z targu do domu, poniósł w drodze śmierć przez zmarznięcie.

(Pożary.) W Garbku w pow. tarnowskim dn. 20. z. m. zgorzała zagroda włościańska podpalona, szkoda 544 złr.; w Dwerniczku w pow. lisieckim dn. 29. z. m. 2 zagrody włościańskie, także podpalone, szkoda 889 złr.; w Prądniku białym w pow. krakowskim zagroda włościańska, podpalona, szkoda 4000 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 26. lutego. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. — c. do 8 złr. 10 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 25 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ₰ 3 złr. — c. do 3 złr. 10 c., kukurudza 170 ₰ 4 złr. — c. do 4 złr.

Dokumenta i dyplomy.

Goret, Grabówki, Kłosów, Marcinkowice, Markłówka, Mierziączka, Turówka, Wieliczka.

1386, 1393, 1395, 1403, 1413, 1421, 1569, 1597, 1750.

Wypis z metryk koronnych aktu komisijnego, obejmującego oddanie wójtowi wielickiemu Janowi Szerbiczowi niektórych gruntów i dochodów w używanie, tudzież dochodzenie względem dziedzictwa Goret.

(Ciąg dalszy.)

264 265 Druga racya że dziesięcina z tej roli Mierzaczkiej do Szpi|tala
266 S. Ducha Konwentu do Krakowa, iako y z rol Woyto|stwa Wielic-
277 kiego przypisana iest, y tam ią y teraz oddawa|ią. Trzecia racya, że
268 Mieszczanie pokazali Prawo circ(u)m | circa ⁸²⁾ Wieliczki gruntów,
269 iako dostawali Ziemstwa od Szla|chcicow na Klossow pole pod po-
270 łudnie nad Miastem — | gorą, także na Wies spustoszoną Marczyn-
271 kowice nazwa|ną od zachodu stońca nad Miastem, także (z) Ziem-
272 273 stwa | kupioną, co y Sam P. Donatarysz widział, y przyznał. | Po-
274 kazali też Prawo na Tur rolą y gay przy granicy w tey | Wsi pola
275 y lasu Marczynkowicz. Pokazali też gruntu sztu|kę, co byli nadali
276 Xiążęta Miastu ante Fundatione(m) || de Bonis Advocatię adscript(is) ⁸⁴⁾,
277 między któremi gronty, tak | od Ziemstwa kupnemi, iak ⁸⁵⁾ Mieyskiemi,
278 trudno by się poka|zać miała ta hæreditas Goreth contiguitate Civitatis,
279 de qua|litate et quantitate ad meridiem, occidentem et septem|trionem ⁸⁶⁾
282 (iako role Advotie ⁸⁷⁾ leżą), tylko by tu in orien|tem ⁸⁸⁾, gdzie te Bona
281 regalia ⁸⁹⁾ są, czego Mieszczanie, ani | affirmują, ani negują, tylko że
282 de contiguitate ⁹⁰⁾ tego Go|retu to miejsce bydz słuszniejsze y podob-
283 nieysze na Mie|rzaczkę pokazuje się, niżli P. Donataryusz na

285 Tur poka|zał, na ktory Mieszczanie autentyczne Listy od dwu|set lat
286 y iedyńcaście pokazali. A tak proszą bydz wolnemi | pronuncjowani
przez Dekret WMMP. Kommissarzow | ab impetitione Actoris ⁹¹⁾, o ta-
288 kowe dziedzictwo Goreth, gdyż | go oni nie wiedzą, gdzieby go po-
289 kazać w swoich gronciech | mieli, czego si de jure venerit ⁹²⁾, prawem
290 poprawić circa | deductionem ⁹³⁾ powinni będą, przy tychże Listow pra-
291 wie | y przy regestrach starych, że to zawsze Tur a nie Go|reth. 292 293
Co się tknie Grabowek ukazowali Mieszczanie, że | te Grabowki, 294
ktoremi się dzielili, na Woytostwie bydz | nie mogą, gdy ie przeszedł 295
gront Wsi Marczynko|wicz, do ktorego ta gora Grabowki zda- 296
wna należa|ła. Przeciwko temu Aktor powiedział, że z tych sa| 297
mych dyspozycyi przez pozwane ukazanych, iasnie | się pokazuje, że 298 299
to wszystko własne Woytostwo iest. | Bo co się tknie Turu, na- 300
przed Aktor ukazał Mie|szczan Wielickich waryacyą. Bo gdy on 301
Roku prze|szłego na tymże miejscu Rewizyą wywoził, y Tur tu || 302
ukazował, tedy Mieszczanie Turu na tym miejscu | nie przyznawali, cze- 303 304
go aktem Revisionis ⁹⁴⁾ dowodził, a te|raz go Sami tu ukazują, ale gdziekolwiek 305
ten Tur le|ży, Woytostwem zawsze był, bo na Gorecie zasiadł. — | 306

⁸²⁾ Dokoła. — ⁸³⁾ Przed założeniem z posiadłości do wójtostwa zadzielonych. — ⁸⁴⁾ W dokumencie mylnie „tak“ po raz drugi. — ⁸⁵⁾ Posiadłość dziedziczna Goret bliskością Miasta z wielkości i jakości pod południe, zachód i północ. — ⁸⁶⁾ Wójeie. — ⁸⁷⁾ Na wschód. — ⁸⁸⁾ Dobra królewskie. — ⁸⁹⁾ Z bliskości. — ⁹⁰⁾ Od nagabywań powódcy. — ⁹¹⁾ Jeżeli z prawa wypadnie. — ⁹²⁾ Przy zbijaniu dowodów. — ⁹³⁾ Rewizyi.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

15 c., hreczka 140 3 zlr. 90 c. do 4 zlr. — c., koniczyna 180 50 zlr. — c. do 52 zlr., rzepak 150 13 zlr. — c. do 13 zlr. 50 c., lnianka 150 10 zlr. — c. do 10 zlr. 50 c., groch 180 4 zlr. 80 c. do 5 zlr. — c.; 4ój 100 32 zlr. 50 c. do 33 zlr. — c., potaż drzewny 100 13 zlr. 50 c. do 14 zlr. 50 c., chmiel 100 50 do 55 zlr.; spirytus wiadro 12 zlr. — c. do 12 zlr. 25 c.

Ceny targowe w miesiacu styczniu:

Table with columns: Miejsce targu (Buczacz, Tinnacz, Otylnia, Uściezielone, Jazlowiec), waluta austriacka (zr., c.), and various goods like pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, hreczki, kukurudzy, ziemniaków, Grochu, Cetnar siana, Sąg drzewa twardego, miękkiego, Funt mięsa wołowego, Miara wina, Wyrobnik z wiktem, bez wiktu.

Program krajowej wystawy rolniczo-przemysłowej w Przemyślu. (Ciąg dalszy).

7. Koszta dostawy do Przemyśla i napowrót, oraz utrzymanie inwentarza żywego w Przemyślu wystawiający opędzi, o ile zaś delegacya uzyska zniżenie opłaty od przewozu koleją żelazną przedmiotów i od jazdy dla członków Towarzystwa gospodarskiego, poda w właściwym czasie do wiadomości. Również postara się delegacya, aby wystawiający paszę po cenie jak najtańszej nabyć mogli, nakoniec umówi się (delegacya) z jednym z dostawców spedytorów tutejszych, który za najtańszą cenę przesłane koleją przedmioty z dworca na miejsce wystawy odstawi.

8. Ktoby dla przedstawienia okazów swoich sam do Przemyśla zjechać nie mógł, a nie miał tu pełnomocnika, może poselkę swoją oddać w opiekę komisji wystawy która się zajmie sprzedażą powierzonych sobie przedmiotów, za opłatą jednego procentu od ceny sprzedaży na rzecz funduszu wystawy.

9. Zapowiedź przedmiotów na wystawę przeznaczonych najpóźniej po dzień 1. maja nadesłać należy komisji wystawy adresując do członka delegacyi Wiel. Dra. Aleksandra Dworskiego w Przemyślu w tem zawiadomieniu zechce wystawiający zaraz wymienić osobę upoważnioną do odebrania tegoż przedmiotu po ukończeniu wystawy i donieść czyli i za jaką cenę rzeczony przedmiot sprzedany być może, a w razie gdyby przedmiotu

mniejszej wagi odebrać nie chciał, na jaki cel takowy ma być obrócony, Wystawiający w sekeyi przemysłowej przedmiot większych rozmiarów zechcą zarazem oznaczyć jak długie i szerokie potrzebne jest miejsce do ustawienia tego przedmiotu.

W odpowiedzi na to doniesienie wystawiający otrzyma od delegacyi wiadomienie w czyje ręce na miejscu wystawy nadesłany przedmiot oddany być ma. Przedmioty po powyższym terminie zgłoszone, uwzględnione będą tylko o tyle o ile miejsce wystarczą.

10. Wszelkie przedmioty na wystawę przeznaczone nadesłać należy na plac wystawy najpóźniej po dzień 25. maja.

Według kolei pierwszeństwa dostawy umieszczone będą na stanowiskach przez komisję wystawy wskazanych, przyczem o ile możności uwzględnione będą w wyborze miejsca życzenia właścicieli wcześniej przybywających.

Później nadesłane przedmioty przyjęte będą na wystawę tylko w miarę możliwości ich umieszczenia i uznania komisji.

11. Przedmioty przez sędziów przez delegacyą wyznaczonych za celujące uznane, zostaną obdarzone albo medalem, albo listem pochwalnym, albo nagrodą pieniężną lub też zakupione będą i przez loteryę wylosowane.

Dla koni tak wierzchowych jak i pociągowych, postanowione będą stosownie próby i nagrody.

12. Z maszyn i narzędzi z rolnictwem styczność mających, tylko te do nagród przypuszczone będą, które w obec sędziów wypróbowane zostaną. Dla ułatwienia sędziom czynności, i aby publiczność już z otwarciem wystawy widzieć mogła, które sztuki za celujące uznane zostały; wywya się tych P. T. Panów, którzyby ze swemi maszynami lub narzędziami w wystawie udział wziąć chcieli, aby takowe na trzy dni przed otwarciem tejże t. j. dnia 25. maja 1870 już na miejscu na ten cel przeznaczonem ustawili. (Dok. nast.).

(Nasiona leśne, łąkowe i inne.) Handel nasion Gustawa Schott w Aschaffenburgu w Bawaryi dostarcza nasion sosny, świerku i modrzewia tudzież wszelkich innych nasion leśnych, łąkowych i zbożowych w najlepszym gatunku i po cenach umiarkowanych. Jest to firma powszechnie znana, i posiada ustaloną reputacyą, dla tego zasługuje na szczególniejsze polecenie.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Bukareszt, 28. lutego. Sesja izby przedłożoną została do d. 26. marca.

Paryż, 28. lutego. Monitor pisze, że listy z Rzymu zapewniają nowy krok ze strony gabinetu tuileryjskiego względem nie przyjęcia wszelkich uchwał rządu papieskiego i soboru przeciwnych zasadom prawa publicznego we Francyi; Nadto Francya będzie obstawać przy potrzebie poręczenia wolności wszystkich zdań reprezentowanych na soborze.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. lutego Hotel George: PP. Greiner G., c. k. pułkownik, z Żółkwi. — Ks. Lubomirski J., z Krakowa. — Przybylski WI.,

z Obertyna. — Tolknut O, z Warszawy. — Wierzbicki W., z Paryża.

Hotel europejski: Fiszer Fr., z Wiednia. — Obertyński WI., z Łąki.

Hotel Langa: Br. Bilów H., z Żelina. — Kostin A., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Bohdanowicz A., z Matyłowic. — Cichoński J., z Piwoły. — Jędrzejewicz E., z Tyczyna. — Para pa WI., z Kutkorza. — Żurkowski A., z Horbaczka.

Dnia 27. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki W, z Jezupola. — Hr. Rey Mieczysław, z Wiednia.

Hotel europejski: Dziegelowski M., z Ochodzy. — Sadowski A., z Podola ros

Hotel angielski: Korecki L., adw., z Krakowa. — Czochowicz M., z Sanoczan. — Hempel K., z Miększa. — Malczewski St., z Czernik. — Mochnacki S., z Tyśmieniczau — Rott F., z Jańsk.

Hotel pod białym koniem: Piasecki T., kap. na pensyi, z Chłopcze.

Pod Nr. 74 m.: Kuziemski M., gr. k. biskup, z Chelma.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. lutego.

PP. Hoimeck M., c. k. sędzia pow., do Belza. — Thom L., c. k. adjunkt i poręcznik landw., do Czerniowiec. — Czaykowski A., do Bobrki. — Cielecki WI., do Byczkowie. — Hr. Drohojewski J., do Rosyi. — Krusenstern A., do Królestwa. — Pieńczykowski J., do Wybrówki. — Ks. Ranguszek R., do Sławuta. — Smulski Grz., do Waszkowic. — Tretter M., do Zloczowa. — Wiecekowski WI., do Tarnawy

Dnia 27. lutego.

PP. Wienkowski J., c. k. lekarz pułk., z Sanoka. — Engelshofen A., do Wiednia. — Hr. Baden WI., do Suchorowa. — Cielecki A., do Porehowa. — Hr. Dunin A., do Rzeczowa. — Dr. Jasocha A., do Obertyna. — Jędrzejewicz E., do Tyczyna. — Br. Kapry W., na Bukowinę. — Kostin A., do Czerniowiec. — Hr. Młodecki J., do Bródów. — Marmorosz J., do Karowa. — Obertyński WI., do Łąki. — Petrowicz Ks., do Wołoszkowa. — Paszkiewicz M., do Klekotowa. — Sjobuta K., do Podhorek. — Uleniecki J., do Wolicy.

Spektrezenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. i 26. lutego 1870

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par sprow. do 69 Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Dziś (przedst. pol.) „Galernik“, czyli: „chłopcy czerwieni“, obraz dramatyczny w 8 oddziałach z niemieckiego.

Adolf Rudyński.

Cennik Lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskuteczn. sprzedaż, Kurs przebiegły, Kurs ostatni (płaca, żądają), and various bank and commodity items.

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrrotna w 35 latach po 5%

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1865 (franki) zwrrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, Przezn. do wyl. z r. 1839 cale losy, etc.

2. Akcyje.

Table with columns: Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłata 50%, Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a., etc.

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Table with columns: Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, etc.

Table with columns: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł., Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji, etc.

5. Losy. (za sztukę)

Table with columns: Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Clarego po 40 zł. m. k., Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., etc.

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w p. n., Berlin za 100 tal., etc.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. men. pełn. wagi, Korona, 20 frankówka, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. lutego.

Table with columns: Jednolity dług państwa w banknotach, z procentami z maja i listopada, w srebrze, Losy z 1860. roku, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. lutego. 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table with columns: A. Państwa. pien. towar., Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, etc.

(482) **Obwieszczenie** (1)

L. 2101. Celem zabezpieczenia materiału kamiennego do usypania szlaku bitego na zbudować się mającej drodze krajowej Dębicko - Nadbrzeskiej w części od Mielca przez Baranów do wsi Nagnajów, obejmującej cztery mile 1020 sążni bież. w powiatach Mieleckim i Tarnobrzeskim, rozpisuje się niniejszem rozprawa w drodze ofert pisemnych.

Cała potrzeba wynosi rachując od Mielca gdzie się część drogi do zbudowania przeznaczona zaczyna.

- a) dla przestrzeni 510 sążni bież. obejmującej, kamienia polnego w okolicy Przyłęku uzbierać się mającego
918 sążni kub. w cenie fiskalnej	3273.59
i zwiiru z rzeki Wisłoki 61.2 sąż. kub. w cenie fiskalnej	877.60
- b) dla dalszej przestrzeni obejmującej 4988 sążni bież. drogi rudy żelaznej w lasach dóbr Chorzelowa i Tuszowa wydobyć się mającej 799 sąż. kub. w cenie fiskalnej 20.774
i zwiiru z rzeki Wisłoki 799 sążni kub. w cenie fiskalnej	11457.66
- c) dla następującej przestrzeni obejmującej 11.522 sążni bież. drogi, kamienia zwirowego z Dęby 1230.5 sążni kub. w cenie fiskalnej 52.542.35
potem cieńszego kamienia zwirowego z tej samej kopalni 820.5 sążni kub. w cenie fiskalnej	35.035.35
nareszcie szutru z Potoka Dąbrowica uzyskanego 410 sąż. kub. w cenie fiskalnej	6240.20

razem 4212 sąż. kub. materiału kamiennego w cenie fiskalnej 130.200.75

Dostawę wykazanego materiału rozkłada się na dwa po sobie następujące lata, t. j. 1870 i 1871, a to w ten sposób, że musi być z całej potrzeby dostarczono: w roku 1870 część materiału przypadająca na pierwsze dwie mile rachując od Mielca, zaś w roku 1871 część druga materiału przypadająca na dalsze dwie mile i 1020 sążni bież. Wydział krajowy zastrzega sobie jednak prawo w ciągu wykonania dostawy zwiększać lub zmniejszać wykazane potrzeby materiału z pojedynczych szutrowisk, gdyby to za korzystne dla siebie uznał. Oferty pisemne mogą być wniesione na całą wymienioną potrzebę, albo też tylko na dostawę przypadającą na jedno z wymienionych miejsc wydobywania materiału lecz należy w ofercie oznaczyć dokładnie szutrowisko i potrzebę, którą oferent dostarczyć się obowiązuje.

Przedsiębiorca całej wykazanej potrzeby materiału będzie obowiązany z przypadającej na r. 1870 ilości sążni kubicznych kamienia dostawić, pierwszą trzecią część do końca maja, drugą taką część do końca lipca, a ostatnią część do 15. września r. b., zaś potrzeby przypadającej na r. 1871, jedną trzecią część do 15go marca, drugą taką część do końca czerwca a ostatnią część do końca sierpnia 1871 r. Przedsiębiorcy dostawy z pojedynczych miejsc wydobywania winni materiał w tych samych terminach dostarczyć, a to wedle przestrzeni drogi, dla której materiał jest przeznaczony, albo w r. 1870 albo też w r. 1871.

Aby dostawę ułatwić, nie będą przedsiębiorcy zmuszeni trzymać się bezwzględnie oznaczonych wedle kosztorysu miejsc wydobywania materiału, i wolno i wolno im będzie dostarczać materiał z łomów w Królestwie polskim koło Łuniowa naprzeciw Baranowa leżących, albo też z innych prywatnych kamieniołomów lub szutrowisk, jeżeli ten materiał będzie posiadać te same własności i jakoś jak w kosztorysie proponowany, co musi być uprzednio przez inżyniera budową kierującego zkonstatowane i przez Wydział krajowy potwierdzone.

Inne ogólne i szczegółowe warunki mogą być każdego czasu w Wydziale powiatowym w Mielcu przejrzone.

Życzących sobie objąć rzeczony przedsiębiorstwo, wzywamy niniejszem, aby swoje oferty według dotyczących przepisów ułożone i w zakład wynoszący 10proc. ceny fiskalnej, jaka przypada na tę część dostawy, którą się obowiązuje przedsiębiorca uskutecznić, wnieśli najdalej do dnia 20. marca b. r. do Wydziału powiatowego w Mielcu.

Oferty później wniesione albo nie ułożone według przepisów, albo też niezapatrzone w zastrzeżony zakład, nie będą uwzględnione.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. We Lwowie, dnia 18. lutego 1870.

(504) **Edykt** (1)

Nr. 20731. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte Sect. I. in Lemberg wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Ciril Lankiewicz und die Lemberger Firma Adler & Landes der Herr Johann Lankiewicz gr. kath. Pfarrer in Podbuż eine Restitutionsklage wegen Wiedereinsetzung in den vorigen Stand des Termins zur Duplik in dem Rechtsstreite der Firma Adler & Landes

gegen letzteren pto. 40 fl. öst. W. angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 3. März 1870 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort des Beklagten Ciril Lankiewicz unbekannt ist, so hat das k. k. städt. Bezirksgericht zu seiner Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Meeński mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Wilhelm Zucker als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird. Lemberg, am 30. November 1869.

(486) **Edykt** (1)

L. 17743. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sumy 106 zł. 25 kr. w. a. z p. n. przez Jakóba Hryszkiewicza przeciw Hilaryi Skuratowskiej i Michałowi Mutula wywalczony, publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 118 $\frac{3}{4}$ i gruntów pod l. top. 1555 i 1556 w Stanisławowie położonych, do dłużników należących, w tymże sądzie obwodowym, w trzech terminach: 24go marca, 14go kwietnia i 12go maja 1870 o godzinie 10tej zrana pod następującymi warunkami przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 1486 zł. 41 kr. w. a.

Wadyum wynosi 148 zł. 65 kr. w. a. Na owych trzech terminach ta realność i grunta tylko wyżej lub za cenę szacunkową będą sprzedane. Wyciąg tabularny i akt szacunkowy są w tuskądowej registraturze do przejrzania.

O czem się z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli: Karolinę Kuźmińską, Sabinę Trybalską, Maryannę Trybalską, Mateusza i Feliksa Trybalskich przez ustanowionego dla nich kuratora p. adwokata Tutaka ze substytucją p. adwokata Szydłowskiego i przez edykta uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego. Stanisławów, dnia 15. stycznia 1870.

(484) **Edykt** (1)

L. 53384. C. k. sąd krajowy prostuje edykt z dnia 4. września 1869 do l. 40872 w Nr. 242, 243 i 247 Gazety lwowskiej ogłoszony w tem, że posiadacz książeczki kasy oszczędności lwowskiej Nr. 3473 na 62 zł. w. a., takową w sześciu miesiącach a nie w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni temu sądowi krajowemu przedłożyć ma.

Lwów, dnia 24. grudnia 1869.

(457) **Kundmachung** (2)

Nro. 8134. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß bei demselben über Ansuchen der k. k. Finanz-Procuratur Namens des hohen Verars zur Einbringung der gegen Nuchim Haber erstegten Summe von 420 fl. öst. W. und der Executionskosten pr. 5 fl. 46 Kr., 9 fl. 97 Kr., 16 fl., 16 fl. 2 Kr. öst. W. u. a. die executive Veräußerung der zur Hypothek dienenden, nunmehr den Erben des Nuchim Haber, als: Nuta Haber als Gessonär der Chaje Teich geb. Haber, Sara Haber geb. Klar, den minderjährigen Kindern des Nuchim Haber, nämlich: Scheindel Hirschberg geb. Haber, David Haber, Rose Haber und Moses Haber, und den minderjährigen Kindern des verstorbenen Sohnes Nuta Hersch Haber, des Nuchim Haber, nämlich: David, Laje, Abbe und Malke Haber gehörigen östlichen Hälfte der Realität Nr. 347 in Kałusz am 5. April und 6. Mai 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Zum Aufrufpreise wird der nach dem Schätzungsacte de dato 22ten Juli 1869 erhobene Werth von 3880 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% Percent des Aufrufpreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren, oder mittelst Staatspapieren, oder galizischer ständischer Pfandbriefe nach dem Tagescurswerthe, oder endlich mittelst Sparcassabüchel nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den übrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Der Bestbieter ist verpflichtet, die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen, die zweite binnen drei Monate vom Tage der zu Gericht angenommenen Feilbiethungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen.

Nach Bezahlung der ersten Kaufschillingshälfte wird dem Bestbieter das nicht im Baaren geleistete Angeld zurückgestellt.

4. Bis zur vollständigen Berichtigung des Kaufschillinges hat der Käufer den bei ihm verbleibenden Restkaufschilling mit 6 von 100 zu verzinsen.

5. Der Käufer ist verbunden, die auf dieser Realität haftenden Dienarbeiten vom Tage des erlangten Bestbes ohne alle Vergütung die intabulirten Forderungen aber nur nach Maßgabe des angebotenen Kaufschillinges zu übernehmen, wosfern sich Einer oder der Andere der Hypothekargläubiger sich weigern

sollte, die Zahlung vor dem gesetzlichen oder bedungenen Auskundigungstermine anzunehmen.

Die Verarialforderung wird dem Käufer nicht belassen.

6. Sollte die Realität in den obangeführten zwei ersten Terminen nicht einmal um den Aufrufpreis an Mann gebracht werden können, so wird nach dem Hofdecrete vom 25. Juni 1824 J. G. S. Nr. 2017 im Grunde der §§. 148 und 152 G. D. und des Kreis-schreibens vom 11. September 1824 J. 46612 die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 27. Mai 1870 — 10 Uhr Vormittags bestimmt, und sodann (dieselbe) im dritten Licitations-terminie auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

7. Sobald der Bestbieter den ganzen Kaufschilling erlegt oder sich ausgewiesen haben wird, daß die Gläubiger ihre Forderungen bei ihm belassen wollen wird derselbe über sein Ansuchen in dem physischen Besitz der erstandenen Realität auf seine Kosten eingeführt, ihm das Eigenthumsdecret ertheilt, die auf dieser Realität haftenden Lasten extabulirt und auf den Kaufschilling übertragen werden.

Sollte derselbe nur die erste Kaufschillingshälfte erlegen, so werden sämtliche Licitationsbedingungen, insbesondere der rückständige Kaufschillingrest im Lastenstande dieser Realität intabulirt und alle Lasten mit Ausnahme der Grundlasten auf den Kaufschillingrest übertragen.

8. Die Gebühr für die Uebertragung des Eigenthums hat der Käufer aus Eigenem zu entrichten.

9. Sollte der Bestbieter den gegenwärtigen Licitationsbedingungen in was immer für einem Punkte nicht genau nachkommen, so wird die Realität auf seine Gefahr und Kosten in einem einzigen Licitationstermine veräußert, und das Angeld, so wie der allenfalls erlegte Theil des Kaufschillinges zu Gunsten der Hypothekargläubiger für verfallen erklärt werden.

10. Hinsichtlich der auf dieser Realität haftenden Lasten, Steuern und sonstigen Abgaben werden die Kauflustigen an das Grundbuch und das k. k. Steueramt gewiesen. Negrigens kann der Grundbuchs-auszug und der Schätzungsact bei Gericht eingesehen werden.

Dievon werden beide Theile und die Hypothekargläubiger, u. z. die bekannten zu eigenen Händen, hingegen die dem Leben und Aufenthaltorte nach unbekannt, nämlich die Erben der Verlassenschaftsmassen nach Jacob Brunbacher, Wilflingsieder, Vincenz Sperleng, Osberger, Eduard Zablocki, Daniel Sauczuk, Valentin Jägermann, Paul Mizerak, Jacob Görz, Karl Lwowski, Basil Demianowski, Josef Hillmann, Johann Georg Gaib, Johann Wasylina, Karl Gottlieb Poppe und Theodor Hrybak zu Händen des unter einem in der Person des Kałuzer Bürgers Johann Malinka bestellten Curators und durch gegenwärtiges Edict, und endlich diejenigen Gläubiger, denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder welche erst nach den 1. Juni 1869 in das Grundbuch eingetragen werden sollten, durch den Curator Herrn Johann Matkowski mit dem Bedenken verständig, daß die von den letztangeführten Tagfahrt ausbleibenden Hypothekargläubiger zur Mehrheit der Stimmen der Entscheidenden gezählt werden würden.

Kałusz, am 29. December 1869.

(476) **Edykt** (2)

L. 5333. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia, iż na zaspokojenie sumy 500 złr. m. k. czyli 525 zł. w. a. z odsetkami 5% od dnia 1. września 1860 bieżąciami, kosztami sądowemi 5 złr. m. k. czyli 5 złr. 25 kr. a. w. i kosztami egzekucyi 5 złr. 35 kr. w. a. i 42 złr. 79 kr. a. w. zakładowi domu ubogich we Lwowie, przeciw p. Józefie Tarnawskiej i spadkobiercom s. p. Jakóba Tarnawskiego pp. Domiceli z Tarnawskich Łaszkieviczowej, Amalii Tarnawskiej i Mariannie z Tarnawskich Tomczyńskiej właścicielki Tomżyńskiej tudzież małżonkom Markusowi Lowenherz i Leji z Rappaportów Loewenherz, przyznanemi, dozwolono przymusową sprzedaż realności pod l. 24 $\frac{3}{4}$ we Lwowie położonej, jak Dom. 154 str. 66 l. wł. własność małżonków Markusa Loewenherz i Leji z Rappaportów Loewenherz obecnie stanowiącej, że do przeprowadzenia tej licytacyi wyznaczono dwa terminy na dzień 29. marca 1870 i dnia 28. kwietnia 1870 każdorazą na godzinę 10. przedpołudniem, a do ułożenia lżejszych warunków licytacyi termin na dzień 28. kwietnia 1870 godzinę 4. po południu, że za cenę wywołania kwota 1828 złr. 20 kr. a. w. wyznaczona została, że bliższe warunki tej sprzedaży przymusowej w registraturze sądu tutejszego mogą być przejrzone, nareszcie, że dla wierzycieli hipotecznych którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego z dnia 30. listopada 1869 prawo rzeczowe na powyższą realność uzyskali, jako też dla tych wierzycieli, którzyby uchwały sprzedaż przymusową pozwalająca i dalsze uchwały z jakiegokolwiek powodu nie mogły być dołączone ustanawia się kuratorem adwokata krajowego Dra Gregorowicza a zastępcą tegoż adwokata krajowego Dra Sermaka.

Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 5. lutego 1870.